

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts. Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dingsdagmorgens aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

BUITENLAND.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN.

Omtrent de onderhandelingen te Weenen wordt door zeker blad gemeld, dat men het, wat de uitkeering der baten betreft, op sommige punten eens is. Dat geldt echter hoofdzakelijk sommen van betrekkelijk weinig betekenis, op wier uitkeering het gewis eervoller voor Duitschland ware geweest niet aan te dringen. Wat echter het hoofdpunt betreft, uitkeering van een deel der afkoopsom van den Sondtol, daartegen blijven de Denen zich nog hardnekkig verzetten, dewijl het Westen ten deze, naar men meldt, in zijn belang werkzaam is. Het aandringen op die uitkeering is weder een bewijs van Duitschlands gematigdheid, waarvan *v. Bismarck* in zijne ironische, doch scherp door lord *Russell* beantwoordde depêche gewaagt.

Te Parijs zegt men, dat Pruisen genegen zou zijn voor een deel Noord-Sleeswijk aan Denemarken te laten verblijven. Dat moet echter betwijfeld worden, ten zij, gelijk zeker Duitsch blad te rade geeft, men te Berlijn Frankrijk in den arm willen nemen om de aanhechtingsplannen te kunnen verwezenlijken. Frankrijk echter zou zijne ondersteuning in deze zeker niet om niet verleenen.

Volgens gouvèrnementsbevel betreft het Pruissische bezettingsleger de winterkwartieren ten getale van circa 30.000 man, in de Oostelijke steden van Jutland tusschen Frederikshaven en Horsens.

Het nieuwe verdrag tusschen Frankrijk en Italie telt 5 artikels, waarvan enkelen letterlijk in redactie met het ontwerp van graaf *de Cavour* overeenkomen. Er wordt in bepaald, dat Frankrijk en Italie, met gemeen overleg een einde willende maken aan de vreemde bezetting der pauselijke staten en tevens den paus het wettig bezit van zijn gebied waarborgen, zijn overeengekomen: dat Frankrijk zijne troepen uit Rome zal terugtrekken, zoodra de paus een voldoende leger zal gevormd hebben om de orde in zijne staten te handhaven, en in allen gevalle binnen twee jaren; dat Italie zich verbindt, het tegenwoordig gebied van den paus te ontzien en elken aanval er tegen, van de Ital. grenzen komende, te beletten; dat de paus zijn leger kan

aanwerven in alle roomsch katholieke staten; dat Italie ten deze geen bezwaren zal opperen, tenzij dat leger eene vijandige of provocerende houding aannam; dat Italie met den paus in onderhandeling zal treden betreffende de overname van een deel der Romeinsche schuld, in verhouding tot de aangehechte provinciën.

Het besluit tot verplaatsing van den zetel der Ital. regering is aan het dagelijksch bestuur te Turijn medegedeeld, met kennisgeving, dat de regering bereid is de stad schadeloos te stellen. Die mededeeling is gansch niet goed opgenomen. 's Avond hebben een vijftigtal levenmakers, roepende: de dood aan het ministerie! leve Turijn! Italie's hoofdstad! leve *Garibaldi*! de stad doorloopen. Den 21 zijn de manifestatiën van ernstiger aard geweest. Men heeft zich naar het plein voor het stadhuis begeven, waar de gemeenteraad bijeen was, de *Gazz. di Torino* en de *Opinione*, welke de verplaatsing voorstaan, verbrand en vervolgens de voornaamste straten doorloopen, den winkeliers gelastende hunne winkels te sluiten. Eindelijk kwam men op het San Carlo-plein waar de politie-prefectuur is; hier werden door de politieagenten een dertigtal personen gearresteerd. Weldra kwam daar een nog groter oploop; men eischte, onder verwenschingen en werpen met steenen, de in vrijheidstelling der gevangen; de prefect van politie voldeed aan dien eisch, waarop de menigte uiteen ging. Het personeel der manifestatiën bestaat hoofdzakelijk uit ambachtslieden. De aanbouw van nieuwe huizen is plotseling gestaakt, en de eigenaars zeiden tot de werklieden: gaat aan het ministerie werk vragen. Vooral zijn het strategische redenen die tot besluit van verplaatsing geleid hebben.

Omtrent de reden die het sluiten van het Italiaansch Fransch verdrag verhaast heeft, verhaalt men het volgende:

De onderhandelingen, te Vichy door *Menabrea* aangeknoopt, waren afgebroken, doordien de keizer weigerde zijne troepen uit Rome terug te roepen zoolang de paus nog leefde. Weldra kwam prins *Napoleon* op aandrang zijner gemalin en van zijn schoonbroeder tot het besluit, zijne kinderen door den aartsbisschop te laten doopen. Deze antwoordde, dat hij uit Rome bevel had te weigeren. De prins begaf zich tot den keizer en deelde hem het antwoord mede, waarop de keizer den aartsbisschop

liet roepen die hem hetzelfde antwoord gaf als aan den prins. *Napoleon* gelaste hem toen, dadelijk uit zijn naam aan den paus magtiging tot den doop te vragen. Weldra kwam 's pausen antwoord, zijnde de gevraagde magtiging, maar met eene *conditio sine qua non*: de teruggave der Romagna; over de legatiën zou men later onderhandelen. De keizer, in woede ontstoken, liet *Drouin de Lhuys* roepen en zef: „het moet met die lieden tot een eind komen; ontbied *Pepoli*.” *Pepoli* kwam op de vleugelen van den stoom en vond het verdrag geheel geteekend gereed liggen.

De pauselijke nuntius moet dezer dagen tot *Drouin de Lhuys* gezegd hebben: „Gij wilt uwe troepen Rome doen verlaten, zegt gij, omdat het bezetten dier stad een te drukkende last voor de Fransche schatkist is; welnu, laat ze gaan, maar laat te Rome slechts één bataljon van 500 man in den Engelenburg gekazerneerd. Meer is er niet noodig om aan de Romeinsche omwenteling te beletten het hoofd op te steken. Een korporaal en vier man met roode broeken zullen voldoende zijn om het Corso schoon te vegen.”

Van een maximum van 12000 man voor het pauselijk leger wordt niet in de overeenkomst gesproken, maar waarschijnlijk wel in de kennisgeving aan het hof van Rome. De magt, die tegenwoordig den paus beschermt, is niet grooter. Men meent dat 's Keizers besluit ten aanzien der ontruiming ook verhaast is door de houding van het pauselijk bestuur, in zake den jongsten kinderroof te Rome.

Een Ital. blad meldt, dat eene jonge Engelsche dame, dezer dagen te Rome bij hare tante verblijf houdende, door een Romein, die haar het hof maakte, was overreed om de wijk te nemen naar een klooster, met het doel om aldaar in het geheim te huwen. Zoodra de tante het gebeurde had vernomen, begaf zij zich naar den Engelschen gezant, ten einde hem te verzoeken de noodige maatregelen te nemen, om hare nicht weder onder hare hoede te doen stellen. Dit had plaats en de regering gaf onmiddellijk gehoor. De schaker heeft zijne toevlugt genomen in het Andreas-klooster en aan de poorten van dat gebouw bevinden zich eenige beambten, die hem, zoodra hij den voet buiten het gebouw zet, zullen gevangen nemen, ten einde hem voor de regtbank te brengen.

Uit Weenen wordt geschreven, dat men er weinig ingenomen is met de toenadering tusschen het Fransche kabinet en dat van Turijn. Men verhaalt er, dat keizer *Frans Joseph* gezegd heeft: „Als men Venetie wil hebben, dan moet men het maar komen halen!”

Berigten uit Rome melden dat de paus, behalve in zijn rondgaand schrijven aan de Poolsche bisschoppen, ook in zijn antwoord aan eene tot hem gekomene deputatie, der roomsch katholieke geestelijkheid in Polen haar deelnemen aan den opstand in scherpe bewoordingen verweten heeft.

De Poolsche geestelijken, naar Rome gevlugt, hadden een deputatie tot den paus afgevaardigd, en hem verzocht in de eerstdaags te houden allokutie de aangelegenheden van Polen te herdenken. De paus gaf aan de deputatie een antwoord, dat hoofdzakelijk op het volgende nederkwam:

„Het is mij zeer aangenaam, dat ik mij eens niet in het openbaar over dit ontwerp uitlaten en vertrouwelijk mijne meening uitspreken kan. Ik wil u niet verbergen, dat ik geenszins goedkeur de wijze waarop gij en uwe broederen u gedraagt. Ik weet, dat gij u van de godsdienst bedient om de omwenteling aan te stoken. Gij hebt oproer gepredikt, over revolutionnaire benden den zegen uitgesproken, dolken en pistolen gewijd, en u zelven, met het kruis des verlossers in de hand, aan het hoofd der opstandelingen geplaatst. Dit is een onbeschaamd misbruik, waarover ik

mij bitter beklag; in de allokutie zal ik geen woord over uw land zeggen, ten einde niet op nieuw verkeerd begrepen te worden, maar aan uwe bisschoppen zal ik schrijven en hun mijne afkeuring der omwenteling te kennen geven.”

De Zuid-Amerikaansche dagbladen toonen zich vrij onverschillig, omtrent den val van Atlanta, en troosten zich daarmede, dat *Hood's* leger er behouden is afgekomen. Een artikel van de *Examiner* laat echter duidelijk ontmoediging doorschemeren. Dit blad keurt het in de scherpste uitdrukkingen af, dat de vroegere kommandant der zuidelijke armée in Georgia, de generaal *Johnston*, ter zijde gesteld is, en duidt diens opvolger *Hood* aan als een man, die getoond heeft onbekwaam te zijn, om een groote legerafdeeling, gelijk eene divisie te overzien en te besturen. Het blad wijt aan *Hood* bepaaldelijk de schuld van den val van Atlanta. Uit het leger van *Grant* is berigt ontvangen, dat de Zuidelijken hunne positie op een deel der Weldoner spoorwegbaan aanzienlijk hebben versterkt en dat het daar waarschijnlijk tot een bloedigen slag zal komen.

In Spanje is ernstig sprake van de afschaffing der slaavernij op Cuba en de overige Philippijnsche eilanden. De voornaamste slavenhouders in die Spaansche koloniën hebben het voorstel tot bedoelde emancipatie gedaan en verlangen slechts de krachtdadige en zedelijke medewerking der regering om de emigratie van vrijwillige Chinesche arbeiders (koelies) gemakkelijk te maken, opdat de plantadjen door dien maatregel niet lijden, voor het geval dat de negers, eens vrij zijnde, mogten weigeren te werken.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

GENDRINGEN, 25 September. Heden morgen maakte onze veel geachte Herder en Leeraar Ds. *J. W. F. van Troostenburg de Bruijn* bekend, dat hij een beroep naar de gemeente Ellecom ontvangen, en in ernstig beraad genomen had.

De algemeene synode der Nederlandsche Herv. Kerk ontwierp in het vorige jaar een reglement tot uitvoering van art. 23 van het algemeen reglement, bepalende, dat het regt tot benoeming van ouderlingen en diakenen en tot beroeping van predikanten bij de gemeente berust. Dat ontwerp-reglement voorloopig aangenomen hebbende, zond zij het overeenkomstig het voorgeschrevene in art. 62 van het algemeen reglement aan het provinciaal kerkbestuur om hunne consideratiën, en overeenkomstig art. 12 van hetzelfde reglement ook aan de klassikale verg. ten fine voornoemd. Van die consideratiën gebruik gemaakt en naar aanleiding er van in het ontwerp de veranderingen gebragt hebbende, die zij zou noodig keuren, had de algemeene synode van dit jaar het gewijzigde reglement aan de stemming van de provinciale kerkbesturen te onderwerpen. Zij heeft, stemming vragende, een stouten greep gewaagd. Het ontwerp liet, om van de andere dingen te zwijgen, aan de stemgerechtigde, d. i. de meeste leden der gemeente, over, te bepalen, of zij zelven het hun toegekende regt zouden wenschen uit te oefenen, dan wel anderen daartoe bepaaldelijk te magtigen; het zoogenaamd gewijzigde reglement wil het regt, waarvan sprake is, uitgeoefend hebben door den kerkeraad in vereeniging met een collegie van gemagtigden, gekozen uit en door de stemgerechtigde leden der gemeente, welk collegie van gemagtigden uit meer leden, dan de kerkeraad telt, bestaan maar het dubbeltal der kerkeraadsleden niet te boven gaan zal. Men denke naar verkiezing over de beide ontwerpen, ontkennen zal men moeilijk kunnen, dat het laatste niet kan beschouwd worden als het eerste met daarin gemaakte veranderingen, maar als een nieuw is aan te merken. Ten zij dit mis gezien zij, hadde het ontwerp 1864 aan de provinciale kerkbesturen ten fine van consideratie en niet

ter stemming moeten gezonden zijn. Zullen de provinciale kerkbesturen stemmen? En zoo zij dit doen, zullen de klassikale vergaderingen vrede hebben met eene uitvoering van art. 23, die als de onderhavige haar niet onder de oogen geweest is?

Onder de veranderingen in het bestuur, die door de algemeene synode der Nederduitsche Hervormde Kerk aan de provinciale kerkbesturen zijn kenbaar gemaakt om de consideratiën der laatstgenoemde daarop te ontvangen, is deze: dat het stemmen der provinciale kerkbesturen over ontwerp-regl. opgeheven worde. Het zou voor de geraadpleegde kerkbesturen eenigszins moeilijk zijn tegen die verandering te adviseren, omdat men dit vermoedelijk als een vastklemmen aan invloed in de kerk van hunne zijde zou doen voorkomen; — moeilijk, indien niet hetgeen met art. 23 nu gebeurt, bepaald van hen eischte, vóór het bestaande te spreken. Immers, zoodra dit niet meer bestaat, hoort de algemeene synode over een ontwerp de provinciale kerkbesturen in de klassikale vergaderingen en hare opvolgster geeft een reglement, waarin van het ontwerp niets of weinig te vinden is en waaromtrent mitsdien noch provinciale kerkbesturen noch klassikale vergaderingen gehoord zijn.

In het *Volksblad* leest men:

Men moet wel onderscheid maken tusschen hen, die in den heer *Thorbecke* een staatsman vereeren met uitstekende bekwaamheden, ofschoon ook niet zonder gebreken, — en de *Thorbeckianen*, die eigenlijk den heer *Thorbecke* in zijne persoonlijke hoedanigheden niet waarderen, maar hem slechts shibolet h aannemen. Velen der *Thorbeckianen*, waarvan velen volgens het Venlosche blad *Thorbeckomanen* zijn, zouden zeer verlegen zijn, wanneer zij eens de staatkundige handelingen van hunnen afgod moesten vermelden. Zij kennen hem alleen bij naam, als het hoofd eener partij, waarvan zij voordeelen voor zich en hun gewest verwachten. De *Ultra-Thorbeckianen* zijn niet minder zelfzuchtig, dan de ergste revolutionairen in de vorige eeuw; zij zouden zeer gaarne wenschen, dat de goederen der rijken, of althans alle posten en voordeelige betrekkingen, onder hen verdeeld werden. Wanneer *Thorbecke* hun geene subsidiën, geene wegen, geene posten geeft, heeft hij bij hen uitgediend.

Op de belangeloosheid der zoogenaamde liberalen valt inderdaad zoo veel niet te roemen. Zoo de publieke moraliteit van den tegenwoordigen tijd, dat snel verhangen van de huik naar den wind minder gemakkelijk heeft gemaakt dan vroeger, — de zuiverheid van beginselen is nog zeer verre verwijderd van algemeen te wezen.

Velen spekuleren nog met de beginselen en meeningen die zij volgen, waar zij het meeste voordeel kunnen behalen.

Reeds langen tijd is het oprigten van internationale scholen zoowel hier te lande als elders ter sprake gebragt, doch alles bleef in woorden en de daad bleef achter. Echter zal eerlang dat plan tot uitvoering komen. Men wil er in de 5 voornaamste landen van Europa stichten, wier leerlingen op gezette tijden van het eene land naar het andere zullen trekken, om zich in die verschillende talen bekend te maken. De eerste dezer inrigtingen zal te St. Germain-en-Laije (Frankrijk) worden gevestigd. In dezelve zullen leerlingen van alle landen van Europa onderrigt kunnen ontvangen.

De minimums-tractementen van de onderwijzers in ons land komen nog al eens vaak op de lappen; nu eens worden ze humoristisch, dan comisch; een andermaal in dichterlijken vorm, ja, op verschillende manieren wordt over die tractements-manie gehandeld. En geen wonder! want vele plaatsen vallen dan ook in die minimums-categorie. Doch als men eens buiten ons land gaat kijken, dan ontwaart men toch, dat men het elders niet veel beter, maar slechter heeft. Gaat slechts met mij een oogje werpen in Frankrijk, en beschouwen wij de inkomsten van de onderwijzeressen eens. Door den staat wordt haar niet het minste inkomen gewaarborgd; zij leven dus van het schoolgeld en van hetgeen zij van de Gemeente krijgen. Gemiddeld hebben zij een inkomen van 665 frs., 33 cts., dat is 1 fr. 85 cts. daags. Dit zou echter nog al gaan, ofschoon men er niet vet van zal soppen, zooals het spreekwoord zegt, maar om tot het gemiddeld bedrag te komen, heeft men er ook het inkomen *bijgeteld* van de onderwijzeressen van *eenige* scholen in groote steden en trekt men er dit nu eens af, dan blijft er voor de overgrote meerderheid een veel geringer tractement over. De meesten hebben niet meer dan 300 frs. Frankrijk heeft 4756 onderwijzeressen, die van 300 — 400 frs. dat is 1 fr. à 94 cts. per dag en zij die 300 frs. trekken, moeten

van 60 à 75 cent. in al hare behoeften voorzien. Schraal *Hans* moet er wel keukenmeid zijn, want hoe kunnen zij met 6 à 7 st. daags rondkomen! En dan zijn zij daarvan niet eens zeker. De pastoor heeft slechts een enkel woordje te zeggen en de school loopt ledig en weg is haar geheel bestaan. Is zij 60 jaar, waarop zij dan aanspraak heeft op een pensioentje, dan kan zij, als zij niets anders heeft om van te leven, zich met nog geen 5 stuivers daags tevreden stellen. Geen wonder dus dat daar met groote moeite nog geen onderwijzeressen te vinden of te bekomen zijn. En de wijze van vorming? In geheel Frankrijk zijn 9 normaalscholen en 52 cursussen met 1541 leerlingen. Welk meisje zal hare toekomst opofferen voor een onzeker inkomen, dat door kinderen op vodden- en andere fabrieken genoten wordt? Maar wie zijn dan ook vaak nog die onderwijzeressen? Ongelukkige weduwen en dergelijke, die te weinig hebben om van te leven en te veel om te sterven.

Te 's Hage spreekt men van eene poging tot vergiftiging, gepleegd door een 14 jarig meisje op haar moeder. De direkte oorzaak van deze gruweldaad zou gelegen zijn in spijt van het onmenschelijke kind, wegens eene opsluiting van 14 dagen, hetwelk het zou ondergaan hebben in de woning harer moeder. Deze heeft daartoe aanleiding gevonden in de omstandigheid dat haar dochter, zonder haar vergunning, met een vriendinnetje de Delftsche kermis is gaan bezoeken en na afloop daarvan te 's Hage verder den nacht heeft doorgebracht op de straat en in een logement. Dezer dagen nu heeft het 14 jarig kind luciferskoppen in den koffijketel geworpen, met het doel om op die wijze hare moeder te vergiftigen. De vreemde smaak, daar door aan de koffij gegeven, deed echter bij de moeder vermoedens opkomen, welke spoedig maar al te gegrond bleken en tot de inhechtenisneming van het meisje hebben geleid. Thans echter zou de justitie zich verder aan de zaak hebben onttrokken, ten gevolge der tusschenkomst van een der predikanten, die het meisje naar een gesticht wil opzenden, ten einde te trachten haar daar tot inkeer te brengen en haar levenswandel te verbeteren. — De Landbouwer *A. Gulik J. Az*, te Tholen, ontdekte ten vorigen jare eene verscheidenheid in de aardappelen, wel bepaald onder de zoogenaamde jannen. Een bos aardappelen, die grover dan de gewone was gegroeid en vele aardappelen van zonderlingen vorm bevatte, had namelijk zijne aandacht getrokken. Onder die aardappelen had er een de gedaante van een kikvorsch. Deze werd bewaard en in april jl. uitgepoot en de vorige week gerooid, als wanneer bleek, dat deze aardappelkikker 210 stuks opleverde, waaronder 100 stuks groote en eetbare, 10 poters en 100 kleinen. Deze aardappelen wogen te zamen 7 nederl. ponden. Onder de grooten waren er 18 stuks van min of meer zonderlingen vorm. De smaak er van bleek zoo goed te zijn als die der jannen. Het loof van deze aardappelen was 1.90 el lang, bestond uit 63 spruiten en was zeer schoon. — Eenigen tijd geleden nam te Londen zeker restaurateur het volgende middel te baat om met één slag een in de buurt wonenden konkurrent te vernietigen, die door goede bediening en uitmuntende spijsen zeer vele personen zijne woning zag binnentreden. Op zekeren middag, terwijl de eetzaal opgevuld was met een groot aantal personen, hield eensklaps voor de deur van the new blue Pig eene kar stil. De voerman nam kaaruit een aantal doode honden en katten, droeg deze de zaal binnen en legde ze op het buffet, terwijl hij met luider stemme riep: hier is het zesde dozijn; heden avond zal ik de overige brengen! Hij verwijderde zich daarop zoo snel mogelijk en reed in galop weg. Van dat oogenblik was de eigenaar van the new blue Pig geruïneerd en begaven zich zijne vroegere kalanten naar zijn buurman die daartoe bovenstaand middel had uitgedacht.

ADVERTENTIEN.

G I F W A T E R.

Dit chemisch præparaat is een beproefd middel tegen

CHAMPIGNONS,

(paddestoelen)

of andere UITWASSEN door bedorven vochtigheid uit den grond ontstaan.

Het bewaart vooral het Houtwerk voor bederf bij het leggen van Vloeren.

Bereid en steeds verkrijgbaar bij

G. W. CAUDRI & Zoon, te Doesborgh.

VERKOOPING.

Op Donderdag 6 October 1864, voormiddags 11 uur, zal ten huize van WILLEM VOSS, te Aerd, aan het Veer publiek worden verkocht:

- I. Ruim 2½ bunder éénjarig Teen- of Mandemakershout, in 2 perceelen.
- II. Ruim 1¾ bunder vierjarig Wilgenhaar, in 4 perceelen, alles staande in de Passen aan den Ouden Rhijn, te Aerd, tegen de Weilandden van Mevr. von WEILER van POELWIJK.
- III. Omstreeks ½ bunder driejarig Wardhout, onmiddelijk staande naast het voorgaande en toebehoorende aan den Heer van EMBDEN van den Ossenwaard.

Van al hetwelk aanwijzing wordt gedaan door HETTERSCHIED, te Aerd.

HOUTVERKOOP.

Mr. W. A. ROELVINK Notaris te Winterswijk, zal Vrijdag den 7 October e. k., 'smorgens 10 uur, op het goed AARNINK in het Woold onder Winterswijk, verkoopen:

103 perceelen zware EIKEN- en BEUKEN-BOOMEN, staande op voormeld goed Aarnink, ongeveer 20 minuten van den grindweg van Winterswijk naar Oeding.

Voor al onder de EIKEN bevinden zich verscheiden zeer schoone exemplaren, van meer dan gewone lengte en dikte.

Mr. D. NIJMAN, Notaris te Zutphen, zal ten verzoeken van de Weduwe C. J. J. RUIJSINK, op Zaterdag 1 October 1864, des voormiddags te 11 ure, in de benedenzaal der Nieuwe Societeit, aan de IJsselkade te Zutphen, bij inzetting en op 15 October volgende, ter zelfder uur en plaats bij finalen toeslag in het openbaar verkoopen:

Te ZUTPHEN.

- 1°. Een Huis en Erf in de Barlhezestraat met Gang en Woning daarachter, Wijk B N°. 128.
- 2°. Een Huis, bestaande uit 2 Woningen, op de Molenbeek, Wijk B N°. 235a.
- 3°. 4 Huizen in het Hoogestraatje, met Tuin en Huisje met Schuur daarachter, Wijk D N°. 148, 148a, 148b, 148c en 149, te veilen in 3 perceelen en in massa.
- 4°. Een Huis in de Lievenheersteeg, Wijk D N°. 337.

Nadere informatiën te bekomen ten kantore van voornoemden Notaris.

MARKTBERIGTEN.

ARNHEM, den 23 September 1864.

N. Tarwe / 7.60 à 9.50. Rogge / 5.90 à 6.50. Boekweit / 6.10 à 6.40. Garst / 5.00 à 5.40. Z. Haver / 4.30 à 4.50. L. Haver / 3.25 à 3.50. Witte Boonen / 0.00. Duivenb. 8.50. Gr. Erwtten / 0.00 à 0.00. Wikken / 0.00. Paardeb. 0.00. Geele Erwtten / 0.00 à 0.00. Graauwe Erwtten / 0.00 à 0.00. Aardappelen / 1.50 à 1.90. Boter 124 à 150 Centen het N.Pond.

DOESBORGH, den 24 September 1864.

N. Tarwe / 7.50 à 9.00. Rogge / 5.70 à 6.10. Boekweit / 5.50 à 6.25. Garst / 0.00 à 0.00. Haver / 3.00 à 3.60. Aardappelen / 1.50 à 1.75. Boter 112 à 124 centen het Ned. Pond.

AMSTERDAM, den 20 September 1864.

2½	Ct. Nederl.	.	.	.	61½
4	"	"	"	"	97½
2½	" Spanje	.	.	.	43
3	" binnenl.	.	.	.	47½
3	" Portugal 1856/1858	.	.	.	46½
5	" Russen 1828/29	.	.	.	99½
5	" Stiegl. 6e Serie	.	.	.	82½
5	" Oostenrijk Metall.	.	.	.	56½
5	" National	.	.	.	61½
5	" Amsterd.	.	.	.	80½

Koers van het Geld: Beleening, Prolongatie 5, Disconto 5½ pCt.

Prijzen der Coupons: Metall. / 24.50; Dito Nat. / 23.20; Diverse Engelsche per L / 11.80; 3 pCt. Eng. Russ. L / 11.80; Fransche / 55½; Belg. / 56; Pruis. / 34½; Hamb. Russen / 29½; Russen in Z.R. / 29½; Papieren R. / —; Poolsche in Fl. / —; Napelsche / —; Spaansche / —; Amerikaansche Dollars / 2 33.

GRONINGEN, den 23 September 1864.

70 P. Jarige Tarwe / 7.50 à / 7.75. 70 P. Nieuwe dito / 7.35 à / 7.60. 74 P. Dito dito / 8.20 à / 8.40. 70 P. Dito witte / 7.50 à / 7.70. 66 P. Nieuwe Rogge / 5.20. 70 P. Dito / 5.70. 68 P. Buitenlands / 5.90. 62 P. N. Grijze Boekweit / 5.65. 65 P. Dito / 6.35. 64 P. N. Zw. Z. dito / 6.05. 68 P. Dito / 6.85. 50 P. N. Winter Garst / 4.15. 56 P. Dito / 4.75. 62 P. N. Knobbe Garst / 4.55. 44 P. N. Dikke Haver / 3.30 à / 3.40. 50 P. Dito / 3.70 à / 3.80. 36 P. Witte Voer Haver / 3.05. 40 P. Dito / 3.25 à / 3.30. 38 P. Zw. Voer / 2.70. 44 P. Dito / 3.00. Paardeboonen / 6.10 à / 6.50. Gort (grove) / 7.50 à / 7.75. Dito (puik) / 7.80. à / 8.50. Dito (parel) per 100 N. P. / 10 00 à / 11 50. Koolzaad / 10 00 à / 13.00. Geel Mosterzaad / 10,00 à / 12.50. Raapolie / 40.00. Lijnolie / 37.00. Raapkoeken 1040 stuks / 88.00. Lijnkoeken 104 stuks / 11.00 à 13.00.

ZUTPHEN, den 22 September 1864.

N. Tarwe / 8.00 à 9.60. Rogge / 5.50 à 6.10. Boekweit / 5.00 à 5.50. Garst / 5.00 à 5.50. Haver / 3.50 à 4.50. Boter / 22.50 à 25.00. Aardappelen / 1.50 à 2.00.

DEVENTER, den 23 September 1864.

Tarwe / 7.50 à 8.50. Rogge / 5.60 à 6.00. Boekweit / 6.00 à 7.00. Garst / 4.50 à 5.25. Haver / 3.50 à 4.00. Boter 1e soort / 24.50 à 26.00. 2e soort / 22 50.

DOETINCHEM, den 22 September 1864.

N. Tarwe / 0.00 à 0.00. Rogge / 5.50 à 6.00. Boekweit / 5.75 à 6.20. Aardappelen / 1.50 à 1.75. Boter 118 à 122 Centen het Ned. Pond.

VERTREK DER STOOMBOTEN.

RIJN & IJssel STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Van Doesborgh naar Arnhem, Maandags, Donderdags & Zaturdags des nademiddags circa 2½ uur.

Van Doesborgh naar Zutphen, Deventer, Zwolle, Kampen, Zondags, Woensdags & Vrijdags, des voormiddags circa 11 uur.

DEVENTER STOOM-BOOT-MAATSCHAPPIJ

Van Doesborgh naar Arnhem & Rotterdam, Maandag, Woensdag, Donderdag & Zaturdags, des morgens circa 9½ uur.

Van Doesborgh naar Zutphen & Deventer, Zondag, Dingsdag, Woensdag & Vrijdag, des middags circa 12½ uur.

VERTREK DER BEURTSCHEPEN.

DE SCHROEF-STOOMBOOT »VICE-ADMIRAAL TENGBERGEN», van H. Kersken, vaart van Doesborgh naar Amsterdam wekelijks iederen Zaturdag morgen en van Amsterdam wekelijks iederen Woensdag morgen. Goederen dienen des avonds te voren te zijn bezorgd.

Van DOESBORGH:

Naar Rotterdam den 5 Oct. Naar Zutphen & Deventer den 30 September. Naar Nijmegen den 1 October.

Informatiën bij J. H. RUTGERS.

Gedrukt bij W. BECKING, te Doesborgh.